

Kyrkostyrelsens cirkulär nr 15/2015

21.08.2015

LAGEN OM BESTÄLLARANSVAR ÄNDRAS 1.9.2015

Lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (lagen om beställaransvar) ändras fr.o.m. 1.9.2015. Ändringarna i lagen om beställaransvar (678/2015) utgör en del av den föregående regeringens program mot den gråa ekonomin. Avsikten med revideringen är att göra tillämpningen av lagen klarare samt göra det lättare för beställaren att fullfölja sina skyldigheter. Ändringarna gäller bland annat omfattningen av beställarens utredningsskyldighet samt försummelseavgifterna. Lagändringarna gäller de underleverantörsavtal och avtal om hyrd arbetskraft som ingås 1.9.2015 eller senare. Ändringarna i lagen om beställaransvar hittas under ovannämnda författningsnummer i författningsbanken på adressen www.finlex.fi.

De viktigaste ändringarna i lagen om beställaransvar fr.o.m. 1.9.2015:

Den nedre gränsen för tillämpningsområdet för lagen om beställaransvar höjs

Enligt gällande bestämmelser ska lagen om beställaransvar inte tillämpas om värdet på ett underleverantörsavtal utan mervärdesskatt understiger 7 500 euro. Från början av september stiger den nedre gränsen för lagens tillämpningsområde till följd av indexjusteringar. Enligt de nya bestämmelserna tillämpas lagen om beställaransvar om värdet av vederlaget för ett underleverantörsavtal som omfattas av lagen utan mervärdesskatt är minst 9 000 euro. Små underleverantörsavtal och avtal om hyrd arbetskraft omfattas alltså inte av lagens tillämpningsområde. I övrigt har inga ändringar införts i lagens tillämpningsområde.

Uppgifter om avtalspartens skatteskulder fås från det offentliga skatteskuldsregistret

Enligt de nya bestämmelserna kan beställaren i fortsättningen ta reda på nödvändiga uppgifter om avtalspartens skatteskulder med hjälp av det offentliga skatteskuldsregistret. I praktiken kan beställaren själv om han så önskar kontrollera avtalspartens skatteskuldsuppgifter i det offentliga skatteskuldsregistret. Sedan 1.12.2014 har man haft tillgång till registret över skatteskulder via webbtjänsten för Företags- och organisationsdatasystemet under FODS-informationstjänsten – Sök efter företag (www.ytj.fi).

Av skatteskuldsregistret framgår om företaget har skatteskulder på över 10 000 euro eller har försummat att lämna in sin periodskattedecklaration under de senaste 6 månaderna. Syftet med denna reglering är att största delen av skatteskuldsutredningarna ska kunna skötas genom ett så enkelt förfarande som möjligt och att företagens administrativa börda därigenom samtidigt ska minska. För att beställarens utredningsskyldighet ska uppfyllas räcker det i praktiken i de flesta fall med att uppgifterna kontrolleras i skatteskuldsregistret.

Om skatteskuldsregistret inte innehåller några anteckningar om skatteskulder eller försummelser av deklareringskyldigheten behöver beställaren utöver utskriften från skatteskuldsregistret inte skaffa någon annan utredning över skattebetalningsärenden.

Om det av skatteskuldsregistret framgår att avtalsparten har skatteskulder som införts i skatteskuldsregistret eller anteckningar om försummelse av periodskattedecklaration ska beställaren be avtalsparten skicka ett skatteskuldsintyg. En avtalspart kan beställa ett skatteskuldsintyg med hjälp av en webblankett eller genom att ringa Skatteförvaltningens servicenummer 020 697 032 (www.vero.fi). Därefter är det beställaren som

bestämmer om denne vill ingå avtal med ett företag som har skatteskulder. I en sådan situation måste beställaren alltid bedöma om avtalspartnern har för avsikt att fullgöra sina lagstadgade betalningsskyldigheter. Om skatteskuldsbeloppet kan anses vara betydande och beställaren borde ha vetat att avtalsparten inte har för avsikt att fullgöra sina lagstadgade betalningsskyldigheter kan beställaren påföras en förhöjd försummelseavgift.

Om en utländsk avtalspart har ett företags- och organisationsnummer (FO-nummer) i Finland ska beställaren utöver de register- och skatteuppgifter som fås från företagets etableringsland be avtalsparten om samma uppgifter angående skatteskuld och uppgifter om registrering (förskottsuppbördsregistret, arbetsgivarregistret och registret över mervärdesskatteskyldiga) som av ett finländskt företag. Beställaren kan också själv med hjälp av FO-numret utreda den utländska avtalspartens inhemska skatteskuldsuppgifter i det offentliga skatteskuldsregistret.

Om den utländska avtalsparten inte har något FO-nummer ska beställaren be avtalsparten skicka de register- och skatteskuldsuppgifter som lagen förutsätter på ett registerutdrag i enlighet med lagstiftningen i företagets etableringsland eller ett motsvarande intyg. Då behöver beställaren inte kontrollera uppgifterna om den utländska avtalspartens skatteskulder i det offentliga skatteskuldsregistret.

Utredning om företagshälsovården

Enligt de nya bestämmelserna ska beställaren utöver de övriga utredningar som lagen förutsätter skaffa en redogörelse för hur företagshälsovården är ordnad. Beställaren ska alltså i fortsättningen, innan ett avtal som omfattas av lagen ingås, av sin avtalspart skaffa en redogörelse för hur företagshälsovården är ordnad. Utredningsskyldigheten kan fullgöras till exempel genom att avtalsparten presenterar en kopia av avtalet om företagshälsovård. Avtalsparten ska ge beställaren en redogörelse för hur företagshälsovården är ordnad redan innan avtalet ingås och det kan därför rekommenderas att redogörelsen vid behov begärs redan i samband med upphandlingen.

Beställaren ska utreda hur den sociala tryggheten för utstationerade arbetstagare bestäms

Om en utländsk avtalspart (inget FO-nummer i Finland) utstationerar arbetstagare i Finland ska beställaren reda ut hur den sociala tryggheten för de utstationerade arbetstagarna bestäms senast innan arbetet inleds. Avtalsparten presenterar uppgifterna om hur den sociala tryggheten bestäms på intygen A1 eller E101.

Enligt de nya bestämmelserna ska beställaren vid ingående av ett avtal förutsätta att den andra avtalsparten för hela avtalstiden beträffande utstationerade arbetstagare presenterar ett intyg över hur den sociala tryggheten bestäms innan dessa inleder sitt arbete. Beställaren är skyldig att ta upp frågan när avtalet ingås. Eftersom denna skyldighet utgör en del av beställarens utredningsskyldighet är beställaren vid behov skyldig att påvisa att skyldigheten uppfyllts och skriftlig behandling av ärendet är därför att rekommendera. Detta kan till exempel ske genom att ett villkor om detta tas in i avtalet. Vid försummelse av bestämmelsen kan en försummelseavgift påföras.

I avtal som gäller byggverksamhet är beställarens ansvar mer omfattande än ovan. Att ärendet tas upp när ett avtal ingås räcker inte för att uppfylla beställarens utredningsansvar i samband med byggverksamhet. Enligt de nya bestämmelserna har beställaren en fortlöpande förpliktelse att se till att alla utstationerade arbetstagare har giltiga intyg över hur den sociala tryggheten bestäms. Om till exempel avtalspartens arbetstagare byts ut ska beställaren inte tillåta att nya arbetstagare inleder sitt arbete innan beställaren har fått giltiga A1- eller E101-intyg för de nya arbetstagarna.

Påföljdssystemet förenhetligas och försummelseavgifterna höjs

Bestämmelserna om försummelseavgifter i lagen om beställaransvar förenhetligas så att den förhöjda försummelseavgiften i fortsättningen gäller alla avtal som omfattas av lagens tillämpningsområde. Enligt nu gällande bestämmelser gäller den förhöjda försummelseavgiften endast avtal i samband med byggverksamhet.

Även beloppen för försummelseavgifterna höjs från början av september. I fortsättningen är försummelse-avgiften 2 000–20 000 euro och den förhöjda försummelseavgiften 20 000–65 000 euro. I sanktionernas belopp beaktas bland annat hur allvarlig försummelsen är.

Närmare uppgifter ger jurist Outi Perkiömäki tfn 09 1802 238, e-post outi.perkiomaki@evl.fi.

KYRKOSTYRELSEN

Jukka Keskitalo
kanslichef

Pirjo Pihlaja
ecklesiastikråd

ISSN 1797-0334